

Boldogh Dezső

Nulla óra

A nulla-órás busszal jött haza
szédült még és feje körül álmos
űri-kéken derengett az éjszaka
szikrázott mint egy tengerparti város
a megszokott falak között a cél
tudta jól csak ócska megváltást hoz
amíg ezer élet körülötte lángol
a nulla-órás busszal jött haza
az istentelen árva éjszakából

(„Csak felugrott egy kávéra fel hozzám
hajnalom ha úgy ragyogna mégis
ott hevert már karácsonyom rossz fám
ott hevertem mozdulatlan én is
még hó-nyomok az ismeretlen tájon
nemléte a szállingózó hóban
egy volt-karácsony hogy többé ne fájjon
felejteni ezer altatóm van”)

Még mielőtt utcaember lenne
elmosódik visszatér megint
elmerül a kézománcú csendbe
mielőtt szétnéz vagy unottan legyint
a megszokott falak között a cél
ismeretlenebb lesz mint annyiszor
(„a nulla-órás busszal... többet ne remélj...”)
időben érkezik éppen semmikor